

Az oboatanítás aktuális gondjai,

avagy 2003 óta működik az Oboás Társaság Alapítvány.

Hosszú évek, talán egy évtized folyamatos felismerése, szükséglete, tapasztalata, sokak ösztönzése, biztatása érlelte meg azt a szándékot, hogy a 2000-ben megrendezett Zeneiskolai Országos Oboa és Fagottversenyen kimondásra kerüljön: kellene egy olyan szervezet, egyesület, társaság, vagy bármiféle "intézményesített összefogás", amely egységbe tömöríti, összefogásra készíti az ország oboistáit, hogy közös erővel munkálkodjanak ügyünkért, szakmánkért, hivatásunkért.

Előzmények, pedagógiai, szakmai gondok, háttérelmzés

A példa meg is volt, hisz a Magyar Fagottos Társaság egyesületi formában működött, s támogatta a fagottosok munkáját, sőt ott az országos versenyen a szervezésben, lebonyolításban, anyagiakban - díjak felajánlásával - segítette a közös rendezvény megvalósítását.

Ekkor az oboistáknak még nem volt efféle szervezetük, amely jogszerűen, s a fent említett bármely formában léphetett volna; a szakmai értékelésen Keszler György, a zsűri fagottos elnöke elmondta, hogy "minden résztvevő gyerek kap valamit", hisz aki bejut az ország legjobbjai közé, meg is érdemli! Hát igen, de nemcsak a fagottosok, hanem az oboások is - nem? Nos, ez volt az a lélektani pillanat, amikor ennek afféle "megoldásaként" Papp Károlyné, a Minisztérium zenei szakértője, szolfézs szaktanácsadó, aki fáradhatatlan szervezője és bonyolítója a zenei versenyek teljes országos rendszerének az eredményhirdetésen megjegyezte, hogy a fagottosok példájára az oboisták is hozzanak létre ilyen példaértékű összefogást, amikor ráadásul Munia Zoltán oboa-szaktanácsadó kiváló szervezőkészsége is rendelkezésre állna. Oboás növendékeink pedig csak nézték a fagottos résztvevők meglegedettségét, hogy még a díjat nem kapott gyerek is jó érzéssel, elégedetten távozzon Sopronból, egy nagy erőpróbáról, ahonnan ugyan nem visz kupát, de nem hiába gyakorolt, dolgozott; a mi növendékeink honnan, kitől kaphatták volna a plusz elismerést, ha nem tőlünk? E kényszerű helyzetet jól kikapták, megjegyzendő: nem csak most!

Történt ugyanis úgy másfél évtizede, hogy az országos verseny válogatóján egy 5 megyéből álló régióból 16 növendék indult, s csak 1 jutott a döntőbe; de még ez sem lenne gond, hisz csak Ő volt kiemelkedő a 3 korcsoportból. S a többi 15? A másik 2 korcsoport legjobbja még csak helyezést sem kapott, s a Fővárosi Pedagógiai Intézet által megvásárolt ajándékok, díjak ott maradtak eredményhirdetéskor a zsűri asztalán. Pedagógus volt a talpán, aki ekkor meg tudta magyarázni a korcsoport legjobbainak, s a rengeteg erőfeszítést végigasszisztáló szülőknek, hogy Ők miért nem kaptak valamit, amikor a másik (fagott ill. klarinét szekció) 12 díjat osztott ki a szemük láttára azoknak is, akik egyébként nem jutottak a döntőbe. A tanárok számára csak ennyi volt a "magyarázat": csödben van az alapfokú oboatanítás. (Pedig akkor még volt mennyiségi kínálat a pályára orientálódók körében, most viszont évek is eltelnek, hogy nincs jelentkező a konzervatóriumokba, s ha akad 1-1, már majdnem hogy bekerül, ha oboát tart a kezében.)

Elég lesz-e a konzervatórium 4 éve, ha a zeneiskola alapfokú osztályainak szintjén oboáznak?

Felkészíti-e a konzervatórium ekkora hátránnyal Őket arra, hogy majdan továbbtanulhassanak Főiskolán, Akadémián? S ha nem, mi lesz velük?...

A sok múltbéli, kisebb-nagyobb esetekkel meg lehetne tölteni akár egy füzetkét is, de ennyi érv, indok, "háttér" gondolom minden hivatásáért lelkesedő pedagógust elgondolkodtat: amikor az oboisták egyébként is a hangszertanulás egyik legnehezebb terheit viselik - "megfejelve" -, még a fentiekben leírt eseményekből is részesülniük kellett?

Talán nem alaptalan, hogy tanárok, növendékek a legkisebb sikerélmény híján, kedvüket veszítvén eltávolodnak a megmérettetésektől, s mégis nap mint nap megküzdnek a legkisebb felületű (s így a legkényesebb), dupla nádas hangszer tanításának és tanulásának tengernyi gondjával.

A 30 perces órák kihasználhatóságának minimális mértékével, amiből jó ha lesz 10 perc; a rákészülés, a nád nevésségtartalma, nyílása, pillanatnyi minőségi állapota, s a növendék befúvásának épp aktuális stádiuma, "készenléti izomállapota" - anzatza - alapból elviszi a kis időt, s akkor még nem beszéltünk a nád faragásáról, igazításáról, a befúvás-légzés-rekesztámasz óráról-órára történő újraépítéséről, s persze ha a nád elrepedt, új nád választásáról (jó, ha a tanár erre előre számított), s a rendszeres "hangszerjavításról", hisz nincs olyan hét, hogy épp ne esne le egy párna, egy parafa, nem takar a rugó..., ami következik az ország művészetoktatási intézményeiben általában jellemző helyzetből is: roncs állapotban a hangszerek, s az 1-1 felújításra is éveket kell várni, amíg sikerült itt-ott kiszorítani hangszerenként csekélyke 40-50 ezret. Az új hangszerek áráról már ne is beszéljünk, mert 1 oboa árából az iskola 5-6 fuvolát vagy 5-6 klarinétot is meg tud venni, s ha véletlenül egy jobb hangszer szeretnénk - hisz a "minőségbiztosítás-minőségfejlesztés" szlogenjének épp aktuális (papírmunkás) pillanatai után - a fent említett hangszermennységet összeadva, együttesen kell érteni.

Belátható, hogy nincs még egy ilyen hangszer, ahol növendék és tanára ennyire kiszolgáltatott lenne a külső tényezőknek, akár az órán, s alapfokon a szereplések alkalmával! Ha 1000 %-osan is biztosítja a tanár növendékének a technikai, zenei, metodikai, emberi, pszichikai tényezők optimumát, még úgy is ki van téve a sikertelenségnek és az előre nem látható váratlan körülményeknek 1-1 megmérettetés alkalmával.

Elég csak egy rosszul eltalált támasz vagy 10%-kal kisebb vagy nagyobb befúvás-indítás; a szereplés lámpaláza következtében a növendék elkezd "harapni", a nád nyílása akár 70%-kal is kisebb lévén, tele gikszerrel, kiakadások egész sorával, hangok kimaradozásával, szorított, élvezhetetlen hangképzés közepette. Mindez még meg is tetéződhet az oktávbillentyűk gomgostú vastagságú furatának bevizesedésével (ezek következtében): bejön a memóriazavar, s a "feladása" a szereplés kísérletének, de ekkor jön még a megaláztatás és szégyen is, hisz "már megint az oboa" járatta le ezt a "színvonalas hangversenyt"!

A hangszer rossz állapota, s a nád vastagságának, fazonjának rosszul megválasztott paraméterei - a nem 100%-osan kiváló kifaragása és optimális beállítása az adott anatómiai sajátosságokhoz, zenei követelményekhez és magához a hangszerhez - még plusz tetézi a fenti helyzetet!

Az Alapítvány közhasznú céljai

Nincs az a segítség, támogatás, konstruktivitás és jó szándék, amely elegendő lenne e számtalan gond megoldásához, így szükségszerűvé vált, hogy lépni kellett szakmai előrehaladásunk érdekében: eredményesebb legyen az oktatás, színvonalasabb lehessen a felmenőrendszer pedagógiai-szakmai háttere, s ezáltal átfogó módon fejlődhessen az oboázás Magyarországon, s kerüljön közelebb a zenekari és pedagógiai terület, harmonizáljon a szakmai együttműködés mindkét oldal javára.

Így minden szakmai, pedagógiai, emberi, technikai, anyagi segítség átfogó szükségleteként fogalmaztuk meg a 2003-ban létrehozott közhasznú szervezet szakmai célkitűzéseit (részlet az Alapító Okiratból):

- az oboa, tágabb értelemben a fafúvós hangszerek és a zene megszerettetése, megismertetése, népszerűsítése;
- szóló-, kamara-, szimfonikus-, játékos célú-, pedagógiai célzatú-, tanári-, és növendékkoncertek, találkozók, fesztiválok, versenyek, szakmai-, pedagógiai kurzusok rendezése, támogatása, szervezése, bonyolítása;
- díjak megalkotása és adományozása;
- szakmai díj megalkotása és adományozása a kiemelkedő (művészi-, zenekari-, pedagógiai-, hangszerész) teljesítmények elismerésére;
- szakmai-, metodikai-, és kottakiadványok kiadása és az ilyen kiadások támogatása;
- hangszerek karbantartásának, javításának és felújításának támogatása; hangszertartozékok vásárlásának támogatása;
- az előregedett hangszerparkok megújításának támogatása (akár hangszervásárlások révén is);
- a hazai és a határon túli magyarok zenekarai, iskolai hangszerállományának javítása.

E fenti összefoglaló célleírás egyértelműsíti, hogy kimondva, kimondatlanul elkezdődött valami, afféle megújult összefogás és az országos együttműködési szándék első jelei ezek, amelyben a 11 fős országos kuratórium első, 2003. okt. 4-ei ülésén egy emberként a közös ügy mellé állva, hosszú távú, s a kezdeti lehetőségek figyelembevételével - egy sor intézkedést hozott, céljaink mind szerteágazóbb megvalósítása érdekében.

Az Alapítvány fenti céljait példaértékűnek és feltétlenül megvalósítandónak tartja minden oboát szerető, s azt bármely fokon művelő, zeneszerető honfitársunk határainkon innen és túl.

Az Alapítvány tevékenysége

Mi is történt a megalakulás óta, az akkor 500 ezer forint indulótőke felhasználásával?

A 11 fős országos kuratórium az alakuló és évi rendes kuratóriumi ülésein számos olyan intézkedést tett, amely révén az Alapítvány immár 2 éves működésében egy egész sor közhasznú tevékenységet valósíthatott meg:

Az internetes honlap működtetésével elindult az országos kommunikáció lehetősége, mely eredményeképp konkrétan és gyorsabban jutunk az információkhoz. A www.oboa.hu honlapunkon a legfontosabb aktuális információk, tudnivalók, események, metodikai publikáció, 1-1 új kotta megnézhető, olvasható, ingyenesen letölthető.

Ennek szükségességét igazolta a honlap látogatottsága, amely országos szinten - a nem túl népes szakmai társadalom révén - minden elképzelhető felülmúlt, túllépte a 20.000-et!

Még 2003-ban, a megalakulás évében új oboás szakmai ill. kottakiadványok megjelenését támogatta az Alapítvány, mely eredményeképp nagyon kedvező áron juthat a szakma az alábbi kiadványokhoz:

Munia Zoltán: Oboaiskola és zongorakísérete (zeneiskolák 1-2. osztálya számára) - (2 kiadvány)

Kerényi Sándor: 22 etűd (zeneiskolák továbbképző osztályai, ill. konzervatóriumok számára)

Kerényi Sándor: Hangszerismeret (főiskolák, tanárok, művészek és a hangszer iránt érdeklődők számára)

Kerényi Sándor: Hangszerismeret-OBOA c. szakkiadványa egyedülálló a magyar hangszeroktatás, s ezen belül az oboatanítás történetében. Az érdeklődők megismerhetik a hangszer történetét, a hibák felismerésének és javításának módját, valamint fontos gyakorlati útbaigazítást kaphatnak a nád kifaragásáról és igazításáról is.

A 22 etűd hézagpótló anyagként került a tanárok és növendékek kezébe, hisz mindazok, akik a Hinke: Oboaiskola ill. a Wiedemann: 45 etűd nehézségi szintjén oboáznak, e kötet elvégzésével eredményesen léphetnek tovább a Schmitt I-II. kötet 24 gyakorlatának követelményeire.

A tanárkollégák örömmel számoltak be e jól használható etűdanyag tantervi használhatóságáról a zeneiskola 4-5-6. osztályában, de a konzervatórium 1. osztályában is előszeretettel játsszák, hisz technikai követelményeivel tudatosan épít a már megszerzett készségekre, s a ritkán használt relációk gyakoroltatásával célzottan készíti elő a magasabb osztályok gyakorlati, manuális készségfejlesztését.

Munia Zoltán Oboaiskolája és a hozzákapcsolódó Zongorakíséret nemcsak egy módszeresen felépített iskola, megfelelő mennyiségű gyakorlat-anyaggal, hanem olyan sokrétű dalanyag-, etűd-, gyakorlat-, előadási darabok gyűjteménye is egyben, mely válogatás felöleli a népi gyermekdalanyag megfelelő hangkészletű transzpozíciótól kezdve a teljes zenetörténet korstílusait, mintegy 70 zongorakíséretes darab közreadásával. Az elmúlt tanévben a furulyaórákon is jól használhatónak bizonyult e gyűjtemény (1-1 anyagszerkezet sorrendi felcserélésével), így egyre többen használják a furulyatanításban is.

A fenti 4 kiadvány mintegy 1.4 millió Ft-os összköltségét az Alapítvány gondozása és anyagi támogatása mellett a Közművelődési Modernizációs Közalapítvány, valamint az Oktatási Minisztérium céltámogatásával valósítottuk meg.

Fenti kiadványokról tájékoztató az Alapítvány honlapján olvasható, s ugyanott megrendelhetők, de - szintén kedvezményesen - megvásárolhatók a ROSE ill. VICTORIA Hangszerüzletekben is; egyéb más kottákat forgalmazó üzletben is kaphatók, de a kereskedelmi árrés költségével magasabb áron. A kiadványok megjelenése óta több 100 példányt vásároltak meg, melyeket az Alapítvány még mindig változatlan áron forgalmaz.

A Kuratórium tervezi további pedagógiai kottaanyag kiadásának gondozását és támogatását is, főként előadási darabok repertoár bővítését ill. további etűdanyag közreadását a teljes oboapedagógia metodikai, készségfejlesztési hiánypontjaira is!

Az Alapítvány célkitűzéseinek legfontosabb színtere a szakmai találkozók, fesztiválok, versenyek támogatása, lebonyolítása. Ennek jegyében eddig - az Alapítvány megalakulása óta - mintegy 7 rendezvényt támogatott, díjakat ajánlott fel:

2003: Kiskőrösi Oboás Találkozó

Budapesti Regionális Zeneiskolai Találkozó

Zeneiskolai Országos Oboa és Fagottverseny

2004: Országos Egyetemi és Főiskolai Oboaverseny

Országos Középiskolai Oboás Találkozó

2005: Országos Középiskolai Oboa és Fagottverseny

Debreceni Oboás Napok (felsőfokon tanulóknak!)

2006: Zeneiskolai Oboa Fesztivál (Budapest, 2006. ápr. 29.)

tervezett:

Budapesti Regionális Zeneiskolai Találkozó (Budapest, 2006. október 27.)

Zeneiskolai Országos Oboa és Fagottverseny (Sopron, 2006. nov. 30 - dec.3.)

A már megvalósult rendezvények támogatásának összértéke meghaladta a 350 ezer Ft-ot!

Az Alapítvány kiemelt szervezési, szakmai, bonyolítási feladata volt a fenti 1-2-3 napos rendezvények mellett 2004. és 2005. év augusztusában Balatonudvariban megrendezésre került I. ill. II. Országos Oboás Tábor és Fesztivál 1 hetes rendezvénysorozata, mintegy szakmai kurzus lebonyolítása.

A több mint 20 alap-, közép-, és felsőfokú művészetoktatási intézményből jelentkező mintegy 40-50 növendék naponta kapott hangszeres órát, korrepetíciót, szereplési-, koncertlehetőséget, mely lehetőséget nyújtott a szakmai konzultációra, tapasztalatcserére, s mindezt tartalmaz nyári, Balaton-parti kikapcsolódással egybekötve kirándulásokkal, kellemes közös, csoportos játékokkal összekapcsolván.

Mindez jelentősen járult hozzá a már évek óta egyre erősödő probléma megoldásához, hogy a hangszer tanítási - tanulási nehézségei révén egyre kevesebb a zenei pályát választó növendék, az alapfunkciókat (légzés, támasz, testtartás, befúvás) csak csekély hányaduk alkalmazza helyesen. A javítás, a korrekció sokoldalú megközelítésének lehetősége, az egyes művésztanárok munkájának szerteágazó didaktikai sokszínűsége minden növendék és tanára számára csak előrelépést jelenthetett, mely jól érzékelhető volt a 2 növendékkoncerten, valamint a táborzáró Fesztiválkoncerten is, ahol a legkiválóbbak szerepeltek.

Az I. (nyitó) fesztivált (2004.) megtisztelte Hadady László, a Párizsi Zeneakadémia tanára is, aki a gyerekekhez való természetes emberi közelségével szinkronba tudta állítani a legmagasabb szintű művészi tradíciót a hangszer megkedveltetésével!

Az Alapítvány az elmúlt két nyári tábor és fesztivál megrendezését a pályázatokon elnyert, ill. a szülők által befizetett támogatásokon kívül - együttesen több mint 300 ezer Ft-tal támogatta, a teljes lebonyolítás tranzakcionális ügyvezetése mellett.

E nagyszabású rendezvények 2004-ben a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, 2005-ben a Fővárosi Közgyűlés Kulturális Bizottságának céltámogatásával valósulhattak meg.

A jövőben, amennyiben az Oboás Tábor és Fesztivál ismét megvalósul, a oboát tanítók szélesebb körének bevonásával, akkreditált metodikai tréning összekapcsolásával tervezzük lebonyolítani az alap-, és középfokú pedagógiai gyakorlat teljes körű innovációjaként.

Ennek jegyében már 2005. szeptemberében a Metronom Kht.-val, valamint a Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus Továbbképzési Kht.-val történő együttműködés jegyében a tanfolyam alapítási kérelmének mintegy 1 éves ügyvezetését megkezdjük.

Az Alapítvány kuratóriuma a célkitűzéseknek megfelelően szakmai díjat alapított, amelyet a magyar oboázás ügyéért sokat tevő kiemelkedő egyéniségeknek adományoz. Ezek átadására decemberben, a karácsonyi ünnepek előtt - meghitt, ünnepi kuratóriumi ülések alkalmával került sor, immár 2 alkalommal.

2003. decemberében a Debreceni Konzervatórium Kamaratermében került sor a kihelyezett kuratóriumi ülésre, s az első szakmai díj átadására, amelyet KÁNYÁSI JÓZSEF oboaművész-tanárnak adományoztunk - kiemelkedő művésztanári munkája elismerésül az ország oboásaitól, hisz 2003-ban épp 50 éve került a debreceni MÁV Filharmonikus zenekarhoz és 35 éve főiskolai tanár!

2004. és 2005. decemberében Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Tanácstermében került sor a szakmai díj átadására. 2004-ben 2 kollégánk több évtizedes kiemelkedő művészi és pedagógiai munkássága elismerésül, az alap-, közép-, és felsőfokú képzésben nyújtott nélkülözhetetlen szerepéért, az oboapedagógia irodalmának sokirányú gazdagításáért KERÉNYI SÁNDOR és MESZLÉNYI LÁSZLÓ főiskolai docens, oboaművész-tanárurakat, 2005-ben EGYED JÓZSEF oboaművész-tanárt a veszprémi konzervatórium tanárát tüntettük ki, kiemelkedő pedagógiai eredményei elismeréseként.

A díj: névreszólóan az Alapítvány céljait, szándékait és eszmeiségét szimbolizáló kis kerámia szobrocska, oklevél a kuratóriumtól, valamint vásárlási utalvány.

A díjátadást baráti beszélgetés követte és állófogadás volt az ünnepeltek, kollégák, valamint a vendégek részére.

Mindháromuknak ezúton is szívből gratulálunk! Köszönjük azt az örökséget, amelyet közös ügyünkért, hivatásunkért tettek, gazdagítván és felemelvén a magyar oboázás ügyét. Sokat kaptunk Tőlük, s ez arra kötelez, hogy mi is az általuk kijárt úton folytassuk munkánkat.

Az Alapítvány a szakmai díjak adományozására és az ünnepi kuratóriumi ülések lebonyolítására eddig 540 ezer Ft-ot fordított.

Az oboázás egyik legsarkalatosabb pontja, a hangszertartozékok állandó cseréje, nevezetesen a nád ill. a nádanyag beszerzése, elérhetősége és ára. Az alapító okiratban foglaltak szerint az is célfeladata az Alapítványnak, hogy ebben segítséget nyújtson az arra rászorulóknak.

Ez minden oboistának, kezdőnek, haladónak, tanárnak, művésznek, s a hangszer tanulásának és tanításának, de egyáltalán művelésének egy állandóan visszatérő gondja. A zenekari muzikusok húr/nád-pótlékot kapnak, az egyes iskolák - lehetőségeikhez mérten - részben/egészben/egyáltalán nem biztosítják a tanuláshoz szükséges nádat-nádanyagot. (Sajnos ez utóbbi a gyakorlat, s egyre inkább ellehetetlenül az iskolák rendelkezésre álló kerete, így egyre nagyobb teher nehezedik a szülőkre.)

Létkérdésről van szó, s ahány iskola, tanár, növendék, annyi megoldás, hisz a minőség és megszokottság kritériumai eleve behatárolják a beszerzés, hozzájutás módját.

A legtöbb esetben a szülők, növendékek saját maguk szerzik be innen-onnan 1500-2600 Ft közötti összegért a kész nádat! Ha a stiftet visszavinnék a beszerzés helyére, helyenként máris olcsóbb lenne, de... erre már nem figyelnek! Pedig esetenként 600-800 Ft-ról van szó!

Még kézenfekvőbb és olcsóbb az a megoldás, ha nádanyagot vásárolnak, s ezt a tanár felköti, kifaragja, beállítja >>>használhatóvá teszi az épp aktuális igényekhez igazítván. /Ha tudja, s hajlandó rá időt fordítani!/ Hogy ezt ingyen vagy pénzért teszi, az Ő dolga, de így lényegesebben olcsóbban lehet nádhoz jutni, s valljuk be, jobban jár a növendék is, mert a konkrét követelményekhez kap nádat, s nem olyat, ami épp van, esetleg pont az Ő számára használhatatlan.

2004. január 1-től az Alapítvány oboanád/nádanyag/ hangszertartozék vásárlásának támogatására pályázatot írt ki művészetoktatási intézményekben oboát tanuló növendékeknek, tegyük hozzá, az ország összes oboát tanuló növendékének, de mindössze 6 pályázó volt a 2 év alatt, pedig sokszázan oboáznak. Feltételezhető, hogy nem is jutott el a hír hozzájuk, vagy meg sem értették a kedvezményes nádhoz jutás 30%-os adókedvezménnyel csökkenthető mértékét. Van, aki csak legyint az adókedvezményre, pedig a mai gazdasági helyzetben nem mindegy, hogy pl. 20 ezer Ft-ot költ el a szülő a hangszertartozéokra, vagy pedig a legközelebbi adóbevalláskor visszaigényelheti e ráfordított összeg 30%-át, azaz 6 ezer Ft-ot, s így máris csak 14 ezer Ft-ba került a 20 ezer Ft-os hangszertartozék (ennyi pályázható ugyanis félévenként 1 növendéknek!).

Ezért közhasznú az Alapítvány, hogy e jogi státuszából adódóan támogathassa az ország oboás növendékeit, családjaikat, s megkönnyítse az oboatanulást.

A pályázóknak az Alapítvány vásárlási utalványt állít ki, amelyet bármikor a megjelölt hangszertartozékok vásárlására fordíthat, s olyan vastagságú, formázott vagy kész nádat vásárol (vagy tartozékot, nádfaragó szerszámokat), amit a pályázatában megjelölt. Az Alapítvány ezt követően már a szaküzlettel rendezi a számlát, melynek Áfa-tartalmát is átvállalja (ez akár $30+20=50\%$ árkedvezmény is lehet)! Ha valamely szaküzletben épp vásár van, további %-ok kedvezményeivel a jól időzített vásárlás 60--os kedvezményt is jelenthet. 2004-ben 2 példa is volt erre, s több pályázó ekkor szerezte be 1 teljes évi nádanyagait + nádfaragó szerszámait!

Csak művészetoktatási intézményben tanuló oboás növendék pályázhat, s az Alapítvány közhasznú tevékenységének támogatását (a ráfordítás összegét) bárki, szülő, tanár, ismerős - aki adóköteles jövedelemmel rendelkezik - befizetheti. Az kap a befizetett összegről adólevonásra jogosító igazolást, aki azt befizette, hisz ez közcélú adomány, melyet az Alapítvány bevételként kezel, s a kuratórium dönti el, mely közérdekű feladatának finanszírozására használ fel.

A pályázati lehetőség folyamatos, a felhívás valamint a pályázati adatlap letölthető, s az 10 perc alatt elkészíthető!

E sokrétű feladatvállalás és tevékenység közepette az Alapítvány teljes körű szervezésében 2005-ben a magyarországi éhező gyermekek javára egyházzenei, oratorikus, jótékony célú hangversenyt rendeztünk a Budapest Kongresszusi Központban, MÁDL DALMA asszony fővédnökségével, aki a hangversenyen személyesen tolmácsolta nagyrabecsülését a szervezőknek, résztvevőknek és a közönségnek áldozatvállalásukért. A koncerten az

Alapítvány kuratóriumának elnöke, Munia Zoltán műsorismertetésével és dirigálásával a Józsefvárosi Zeneiskola 120 tagú oratorikus együttese Vivaldi, Bach, Händel, Mascagni és C. Franck 1-1 népszerű oratórium-, kantáta-, opera-részletét adta elő.

Az önként vállalt bevételből a Gyermekétkeztetési Alapítvány ~ 23 q tartós élelmiszert azon magyarországi éhező gyermekek közvetlen étkeztetésére fordíthatta, akiknek az egyetlen biztos étkezési lehetősége az iskolában van (s így pl. a téli szünetben) - az iskolán kívül - nincs megoldva napi étkezése.

A koncert megrendezését a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, Fővárosi Önkormányzat Kulturális Bizottsága, Budapest Kongresszusi Központ, Józsefváros Önkormányzata, HVB Bank Hungary Rt., VICTORIA Hangszerüzlet, VEGYÉPSZER Rt., UNIQA Biztosító Rt., Heller-Saldo 2000. Pénztárszolgáltató Kft., STRUKTÚRA Minőségfejlesztési Kft., Minnota Bt., Marina Press Kft., valamint a Józsefvárosi Zeneiskolai Alapítvány támogatta.

Sajnos, hogy csak a jótékony célú rendezvényre ilyen népes a támogatók listája. (Ez is csoda, s a személyes, közvetlen kapcsolat, valamint a szociális, karitatív érzékenységük eredménye.)

Egy zenei alapítvány működését - az oboázást - támogatni már nem ilyen "népszerű". Itt ugyanis nincs látványos, súlyos testi, szellemi fogyatékos, éhezés, nincstelenség, csak szakmai, pedagógiai, működési ellehetetlenülés van, de ez - való igaz - nem olyan súlyos, mint az előbbi.

Alapítványunknak közhasznú státuszából adódik a rászoruló, hátrányos helyzetűek támogatása akkor is, ha épp nem közvetlenül az oboajáték hogyanja a tét, hanem pl. a sokgyermekes családokból származó növendékek részvételének biztosítása az oboás táborban, amelyre 2005-ben mintegy 70.000,- Ft-ot vállalt át a szülőktől Alapítványunk, mert egyébként nem tudtak volna részt venni.

De az oboatanulástól teljesen függetlenül, egy szünidejét töltő gyermek - betevő falat nélkül - ne éhezzen, függetlenül attól, hogy oboázni tanul, vagy sem. A zene mindenén áthatoló hatalma és képessége a mi kezünkben van, s ha tudunk élni vele, segíthetünk olyan gyermekeken is, akiknek nagyon távoli az esélyegyenlőség, így lehet, hogy az Ő esetükben képességeik kibontakoztatása hiányában, sohasem derül ki, hogy esetleg sokszorosan tehetségesebbek, mint azok, akiknek megadatott a zenetanulás lehetősége.

A fentiek alapján Alapítványunk ezen erkölcsi kötelezettségét - lehetőségeihez mérten - maximálisan teljesítette.

Az Alapítvány a Nemzeti Civil Alapprogramhoz benyújtott 17 oldalas működési célú pályázata, forráshiány miatt, elutasításra került. A 70 művész, tanár számára 1 éve elküldött támogatási kérelmünket mindössze 7-8 kolléga érezte magáénak, s így a befizetett ca. 40 ezer Ft közcélú adomány bizony az Alapítvány számlavezetési és adminisztratív költségeit sem fedezi, nem hogy még a fent már megvalósított, közcélú tevékenységek bármely hányadát! Ígéret sok volt az Alapítvány elindulásakor, s azok, akik a legjobban buzdították az összefogást, most azon kollégák még 1 telefont sem eresztettek meg az ügyben; sajnos erre a sorsra jutott a Magyar Fagottos Társaság is, hisz ott sem jött össze még a számlavezetési díj sem, így sajnos a jó példa - még megalakulásunk alkalmával - azóta rossz példává színeződött.

Bízzunk benne, hogy az oboisták esetében ez máshogyan lesz!

2006-ban az Alapítvány már 3 éves lesz, így mód lesz mindenki számára a közcélú befizetéseken kívül - 2006. január 1. után az 1% felajánlására is!

Kérjük Önöket, hogy járuljanak hozzá az 1% felajánlásával e sokrétű, az oboázás ügyét felvállaló Alapítvány működésének megmentéséért, növendékeink előrehaladásáért, hisz ki tenne érte annyit, mint ez az Alapítvány, s rajta keresztül mi magunk.

A szimbolikus kerámiaszobrocska, azt hiszem, mindenki számára egyértelműen jelzi a szándékot, a célt, amelyet sokan éreznek magukénak ebben az országban.

Munia Zoltán szaktanácsadó, közokt. szakértő, az Oboás Társaság Alapítvány kuratóriumának alapító elnöke